

Iwona Wolanin-Szułdrzyńska

Kartoszyno, gm. Krokowa, woj.
gdańskie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 14, 105-106

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GLÓWCZEWICE, gm. Brusy
woj. bydgoskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził dr Krzysztof Walenta.
Finansował WKZ w Bydgoszczy i Uniwer-
sytet Łódzki. Pierwszy sezon badań. Cmen-
tarzysko kurhanowe i płaskie kultury pomor-
skiej.

Prace rozpoczęto na zdewastowanym kurhanie. Ustalono, że kurhan zbudowany był z luźno ułożonych kamieni, średnica kurhanu 16 m. W jego centrum znajdował się grób skrzynkowy, niestety wyrabowany. Skrzynia kamienna wystąpiła nad warstwą próchnicy pierwotnej, a więc w momencie budowy kurhanu była ustawiona na powierzchni. Wewnątrz skrzyni występowały liczne przepalone kości ludzkie oraz kilka ułamków ceramiki. Obok skrzyni odkryto brązowe szczypczyki.

W płaskiej części cmentarzyska odkryto następny grób skrzynkowy. Nad nim znajdował się niewielki luźno ułożony bruk kamienny, w pobliżu którego odkryto skupisko ceramiki. Ten pochówek był również wyrabowany. Skrzynia omawianego grobu zbudowana była z płaskich płyt łupanych z silnie przeprażonego kamienia. Mimo niewielkiej ilości materiału zabytkowego cmentarzysko można datować na Hallstatt D/La-Tene A.

Badania będą kontynuowane.

GNIEW
woj. gdańskie
Stanowisko 4

patrz
późne średniowiecze

INOWROCLAW
woj. bydgoskie
Stanowisko 55

patrz
neolit

KAROLKÓW, gm. Sochaczew
woj. skierniewickie
Stanowisko 3

patrz
okres halsztacki

KARTOSZYNO, gm. Krokowa
woj. gdańskie
Stanowisko 7

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Iwona Wolanin-
Szuldrzyńska. Finansował Zespół Elektro-

ciepłowni "Wybrzeże". Pierwszy sezon badań. Osady - kultury pomorskiej i wczesnośredniowiecznej.

Stanowisko położone jest po wschodniej stronie jeziora Żarnowieckiego, w dolnej i środkowej części stożka napływowego, wychodzącego z rozcięcia erozyjnego zachodniej krawędzi Kępy Żarnowieckiej. Zasięg stanowiska wytyczono za pomocą szczegółowej inwentaryzacji materiału archeologicznego na powierzchni. Ustalono iż, zachodnią część stanowiska zajmuje osada wczesnośredniowieczna usytuowana wzdłuż brzegu jeziora, część środkową oraz wschodnią stanowiska osada kultury pomorskiej. Badaniami objęto powierzchnię 450 m², we wschodniej części stanowiska. Zarejestrowano 132, w tym: półziemianki, chaty naziemne, paleniska, piece, doły posłupowe jak również dwa skupiska kamieni, fragmentów ceramiki i przepalonych kości - prawdopodobnie zniszczone groby. Materiał ruchomy pochodzący z osady stanowi ceramika, polepa, krzemienie i fragmenty kości.

Zabudowania osady tworzyły obiekty, głównie o charakterze naziemnym, wyznaczone przez dołki posłupowe. W obrębie przestrzeni przez nie wytyczonej znajdowały się paleniska oraz jamy zasobowe. Na uwagę zasługuje fragment chaty we wnętrzu której znajdował się piec oraz dwie jamy zasobowe. Jedna z nich o kształcie prostokątnym w przekroju, zawierała dużą ilość ceramiki w tym sporo fragmentów talerzy. Jej wypełnisko tworzyły warstwy organiczne silnie przesycone popiołem. Piec /o funkcji trudnej do ustalenia na tym etapie badań/ w rzucie poziomym kolisty, w przekroju lejowaty posiadał ściany wyłożone silnie przepalonymi kamieniami, zalegającymi w intensywnej spaleniznie, wewnątrz pieca wypełniała duża ilość kamieni i piasku z próchnicą. Wszystkie z dotychczas zarejestrowanych chat są usytuowane na osi NW-SE. Bliższe sprecyzowanie chronologii osady, datowanej ogólnie na okres trwania kultury pomorskiej, będzie możliwe po przeprowadzeniu dalszych badań.

Materiały zabytkowe i dokumentacja znajdują się w PP PKZ PAK O/Gdańsk.

KRAKÓW-NOWA HUTA
Krzesławice III
Stanowisko 41

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie
Oddział w Nowej Hucie

Badania prowadziła mgr Gryzelda Kałka-Toboła.
Finansowała Huta im. Lenina. Trzeci sezon badań. Osada z okresu lateńskiego i neolitu.

Celem prac było określenie zasięgu osadnictwa grupy tynieckiej kultury celtoprzeworskiej. Przekopano 5 arów. Odkryto kilkadziesiąt jam zasobowych, ziemianek, palenisk oraz prostokątną chatę zagiębioną w ziemi ze śladami słupów pośrodku, prawdopodobnie związanych z konstrukcją dachu.